

at spørge: Ja, men aabenbarer Skatteevnen sig ikke fuldt saa meget paa alle andre Omraader, hvor man ikke tænker paa at beskatte den, hvorfor skal det netop gøres med Hensyn til Forlystelser, Teatre o. lign.? Aabenbarer Skatteevnen sig da ikke lige saa stærkt eller stærkere paa mange andre Punkter? Den højtærede Finansminister sagde i sin Tale, at naar en Mand bruger 2 Kr. til Fornøjelser, har han derved aabenbaret en vis Skatteevne, og saa har man altsaa Lov til at slaa ned paa ham. Men naar nu en eller anden Mand bruger 2 Kr. til at spise mere, end han strengt taget har Brug for, naar f. Eks. en Familie eller et Selskab gaar ud og spiser for 10—15 Kr., saa skulle de ikke svare Skat deraf, skønt de ogsaa derved have aabenbaret en vis Skatteevne, som man kunde slaa ned paa. Hvis derimod den samme Familie gaar i Teatret, hører Musik eller ser paa en eller anden Forevisning, har den derved aabenbaret en vis Skatteevne, som man slaar ned paa. Man kunde ogsaa sige, at den, som gaar i smukkere Klæder, end han strengt taget behøver, og den, der bor i finere Boliger, end han strengt taget behøver, har aabenbaret en saadan Skatteevne. Jeg nævner dette halvt som et Kuriosum, men den Vej, man er ved at komme ind paa, er, at Staten i saadanne Tilfælde er nødt til at lægge sin Haand paa Skatteevnen og se at drage Fordel deraf. Det er, forekommer det mig, et urigtigt Princip. Naar de enkelte Statsborgere have betalt det, som de ere pligtige til at betale Samfundet, det, man med Rette kan kræve af dem, saa kommer det ikke Staten og Samfundet ved, hvad de ellers bruge deres Penge til, om de bruge dem til Fornøjelser, Mad eller Drikke eller smukke Klæder.

Jeg vil saa, idet jeg slutter, opfordre ærede Medlemmer til først at stemme for det Ændringsforslag, som er stillet af to ærede Medlemmer, for derved at raade en lille Smule Bod paa de skadelige Virkninger, som Lovforslaget vil faa paa et ganske specielt Omraade, hvor det er ret nærgaaende overfor en bestemt Kreds af Mennesker og griber uretfærdigt ind i hele deres Virksomhed. Dernæst vil jeg opfordre til at stemme imod hele Forslaget, fordi det i mine Øjne baade er et urimeligt og et uretfærdigt Forslag, som ikke kan være til Held eller Lykke for Udviklingen i vort Samfund.

Johan Knudsen: Ved det foreliggende Forslags første Behandling udtalte

jeg, at jeg under ingen Omstændigheder kunde yde min Medvirkning til dets Fremme, hvis der ikke blev draget en skarp Grænse imellem Beskatning af Teaterforestillinger og Koncerter paa den ene Side og Beskatning af de øvrige i Forslaget nævnte Forestillinger og Fremvisninger paa den anden Side. For disse sidste Forestillingers Vedkommende havde jeg intet imod, at Afgiften blev højere end de oprindelig foreslaaede 15 pCt. af Bruttoindtægten. Efter Lovforslagets Vedtagelse i Landstinget er denne Grænse dragen og dragen der, hvor jeg ønskede den, nemlig ikke imellem Teaterforestillinger med og uden Servering, men mellem de Forestillinger, som finde Sted i Henhold til Lov eller ministeriel Bevilgning, og dem, som gives efter meddelt Polititilladelse. I det hele taget har jeg kun Grund til at være det højtærede Landstingsflertal og den højtærede Finansminister taknemmelig, fordi man i saa stort Omfang, som sket er, har taget Hensyn til de Ændringsforslag, jeg tillod mig at stille ved anden Behandling, og som jeg tog tilbage, fordi jeg følte mig forvisset om, at vi i dette høje Ting vilde se Lovforslaget igen i en ganske forandret Skikkelse.

De Ændringer, paa hvis Principper det forandrede Lovforslag i alt væsentligt hviler, har jeg gentagende haft Lejlighed til at motivere udførligt, og jeg kan derfor indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg er glad ved, at man har fulgt mig med Hensyn til, at Koncerter ikke skulle svare nogen større Afgift, end de i Øjeblikket svare, at Tivoli slipper med en Næringsskat af 10 pCt., og at hele det kgl. Teaters Afgift tilfalder Statskassen. Og jeg tillægger det en ganske overordentlig stor Betydning, at den foreslaaede Teaterskat af 15 pCt. af Bruttoindtægten nu ønskes erstattet af en 10 pCt.s Stempelafgift. Ved en Stempelafgift undgaar man den Uretfærdighed, at der svares Skat af Skatten, og man undgaar den direkte Forhøjelse af Billetpriserne, som jeg stadig har hævdet at Teatrene ikke kunne bære.

Jeg stillede ved anden Behandling et Ændringsforslag om, at der ogsaa skulde lægges Afgift paa de Beværtningslokaler, hvor der foredroges Musik, idet jeg udfrykkelig pointerede, at jeg ved mit Ændringsforslag kun ønskede at henvende Opmærksomheden paa et Omraade, som ifølge Lovens Hensigt og Væsen burde drages ind under den almindelige Beskatning af Forlystelser. Den højt-